

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
1.2 Facultatea / Departamentul	CHIMIE-BIOLOGIE ȘI GEOGRAFIE/GEOGRAFIE
1.3 Catedra	GEOGRAFIE
1.4 Domeniul de studii	GEOGRAFIE
1.5 Ciclul de studii	LICENȚĂ
1.6 Programul de studii / Calificarea	GEOGRAFIA TURISMULUI

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	BIOGEOGRAFIE						
2.2 Titularul activităților de curs	Prof. univ. dr. habil. Mircea VOICULESCU						
2.3 Titularul activităților de seminar	Asist. univ. dr. Fabian Timofte						
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	I	2.6 Tipul de evaluare	Examen	2.7 Regimul disciplinei	F

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	4	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	2
3.4 Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	28
Distribuția fondului de timp:					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					24
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate / pe teren					15
Pregătire seminarii / laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					12
Tutoriat					10
Examinări					8
Alte activități					
3.7 Total ore studiu individual	69				
3.8 Total ore pe semestru	125				
3.9 Numărul de credite	5				

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	Fundamentală
4.2 de competențe	Nu este cazul

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. Sala de desfășurare a cursului	Amfiteatru cu aparatură necesară susținerii cursului sau sistem audio video pentru participarea online la curs. Cursurile se vor desfășura în mod fizic sau în funcție de incidența crescută a pandemiei pe platforma Google meet și e-learning
5.2. Sala de desfășurare a laboratorului/seminarului	Sală de laborator cu echipament necesar (computere, soft-uri dedicate, videoprojector) susținerii lucrărilor de laborator sau calculatoare cu sistem audio video și conexiune la Internet. Lucrările se vor desfășura în mod fizic sau în funcție de incidența crescută a pandemiei pe platforma Google meet și e-learning

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	cunoștințe teoretice legate de explicarea și interpretarea unor procese și fenomene geografice; cunoștințe practice legate de achiziționarea datelor geografice din diferite surse; cunoașterea caracteristicilor arealelor biogeografice; cunoașterea specificului structurilor vegetale și animale în corelație cu ansamblul factorilor abiotici și biotici; cunoașterea marilor biomuri terestre; cunoașterea repartiției spațiale a structurilor vegetale și animale și a importanței regiunii biogeografice.
Abilități	abilitatea de a aplica metode și tehnici cantitative de analiză geografică în identificarea și soluționarea problemelor spațiale legate de mediul înconjurător; aplică metode științifice și tehnici de analiză statistică efectuează cercetare științifică; analizează datele referitoare la protecția mediului pentru identificarea unor dezechilibre de mediu și oferirea unor soluții menite să promoveze dezvoltarea durabilă; efectuează muncă de teren; predă geografia.
Responsabilitate și autonomie	aplicarea strategiilor de muncă eficientă și responsabilă, pe baza principiilor, normelor și a valorilor codului de etică profesională; aplicarea tehnicilor de muncă eficientă în echipă multidisciplinară, atitudine etică față de grup, respect față de diversitate și multiculturalitate, acceptarea diversității de opinie; autoevaluarea nevoii de formare profesională continuă în scopul inserției și adaptabilității la cerințele pieței muncii.

7. Conținuturi

7.1. Curs	Metode de predare	Observații
Introducere: definiția și obiectul de studiu al Biogeografiei. Legăturile biogeografiei cu celelalte discipline geografice și biologice. Biosfera, locul, rolul și importanța viețuitoarelor în cadrul Biosferei.	Prelegerea științifică introductivă	Pișota, I. 2003. Biogeografie, Edit. Univ., București.
Elemente de corologie: diseminarea și modul de diseminare a organismelor, arealul biogeografic, cartarea arealului, tipuri de areale.	Prelegerea științifică introductivă	Pișota, I. 2003. Biogeografie, Edit. Univ., București.
Elemente de ecologie: factorii energetici și factorii hidrici, factorii edafici, factorii mecanici și factorii orografici sau geomorfologici, factorii biotici.	Prelegerea științifică introductivă	Pișota, I. 2003. Biogeografie, Edit. Univ., București.
Elemente de biocenologie: definirea ecosistemului și părțile sale component. Indici de analiză cantitativă.	Prelegere științifică introductivă	Mucă, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.
Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul acvatic: apele marine și oceanice. Regionarea biogeografică a Oceanului Planetar	Prelegerea științifică introductivă	Pișota, I. 2003. Biogeografie, Edit. Univ., București
Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul terestru: vegetația și fauna zonelor de tundră	Prelegere științifică introductivă	Mucă, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.

Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul terestru: stepele din Eurasia, Africa de Nord și din Noua Zeelandă, preeriile nord-americane, pampasurile din America de Sud, savanele din Africa, America de Sud, Asia de Sud și Australia	Prelegerea științifică introdactivă	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.
Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul terestru: pădurile tropicale umede din America de Sud, Africa și din Asia de Sud și Sud-Est	Prelegerea științifică introdactivă	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.
Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul terestru: pădurile cu frunze căzătoare, pădurile de conifere din emisfera boreală, tufișurile de ericacee. Domeniul subteran	Prelegerea științifică introdactivă	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.
Regiunile biogeografice ale globului terestru. Regiunea holarctică, neotropicală, Regiunea Indo-Malayeză, regiunea Australiană, regiunea Polineziană, regiunea Antarctică.	Studii de caz, dezbateră	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.

Bibliografie

- Boardman, J, Poesen, J. 2006. Soil erosion in Europe. John Wiley & Sons.
- Braque, R. 1988. Biogéographie des continents, MASSON, Paris, Barcelone, Milan, Mexico. Brown, J. H. (1983), Biogeography, The C.V. Mosby Company, St. Louis, Toronto-London.
- Călinescu, R. și colab. 1969. Biogeografia României, Editura Științifică, București.
- Cox, C.B., Moore, P.D. 2005. Biogeography. An ecological and evolutionary approach. Blackwell Publishing.
- Darlington, J., P. 1992. Zoogeography, the geographical distribution of animals, John Wiley & Sons Inc. Publisher.
- Huggett, R.J. 2004. Fundamentals of Biogeography, Psychology Press, 439.
- Lomolino, M.V., Brown, H.J. Biogeography, Oxford University Press, 878.
- Millington, C.A., Walsh, J.S., Osborne, E.P. 2001. GIS and Remote Sensing Applications in Biogeography and Ecology, Volumul 1, Springer, 333.
- Mol, van, J.J. 1995. Elements de zoogéographie, les régions néotropicales australienne & les faunes insulaires, résumé du cours, Université Libre de Bruxelles.
- Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.
- Lupașcu, A. 2004. Biogeografie cu elemente de ocrotirea și conservarea biodiversității, Editura Terra Nostra, București.
- Pișota, I. 2003. Biogeografie, Editura Universitară, București.
- Pop, I. 1977. Biogeografie ecologică, vol. I, II, Editura Dacia, Cluj-Napoca. Pop, I. (1977), Biogeografie ecologică, vol. I, II, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
- Tivy, J. 1993., Biogeography, A Study of Plants in the Ecosphere, Third Edition, Longman.

7.2. Lucrări practice	Metode de predare	Observații
Expoziția versanților	Explicația științifică, demonstrația, studii de caz	
Indici ecometrici	Explicația științifică, demonstrația, studii de caz	
Diagrame climatice (histofenograma, climatograma Peguy, diagrama ombrotermică)	Explicația științifică, demonstrația, studii de caz	
Metode de reprezentare cartografică: hărțile tematice, cartodiagrama	Explicația științifică, demonstrația, studii de caz	
Regionarea biogeografică a uscatului terestru.	Descriere, problematizare, studii de caz	
Bibliografie		

Anderson, M. 1997. Introduction to Diagrammatic Reasoning. Retrieved 21 July 2008.
 Charre, J. 1997. Dessine-moi un climat. Que penser du diagramme ombrothermique? Mappemonde 2:29-31.
 Dougenik, J.A., Chrisman, N.R., Niemeyer, D.R. 1985. An algorithm to construct continuous cartograms. Professional Geographer 37:75-81.
 Gabriels, D. 2006. Assessing the Modified Fournier Index and the Precipitation Concentration Index for Some European Countries. Soil Erosion in Europe, John Wiley & Sons eds.
 Hill, R.A., Weingrill, T., Barrett, L., Henzi, S.P. 2004. Indices of environmental temperatures for primates in open habitats. Primates 45:7-13.
 Lacoste, A., Salanon, R., 1969. Éléments de biogéographie et d'écologie. Nathan.
 Pătroescu, M. 1987. Indici ecometrici climatici și raportul lor cu învelișul biotic în spațiul Subcarpaților dintre Râmnicu Sărat și Buzău. Analele Universității din București, Seria Geografie, XXXVI.
 Peterson, G.N. 2009. GIS Cartography. A Guide to Effective map Design. Taylor & Francis.
 Satmari, A. 2010. Lucrări practice de biogeografie. Ed. Eurobit, Timișoara.
 Voiculescu, M. 2002. Biogeografie. Caiet de lucrări practice. Ed. Mirton, Timișoara.
 Wolf, E.B. 1997. Cartogram Creator - User's Perspective - GIS Application Support.

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Stimulează implicarea personală a studenților în identificarea unor areale specifice din punct de vedere al structurării biogeografice la nivel local și regional.
 Facilitează inițierea din partea studenților a unor contacte și eventuale colaborări cu organisme și instituții de profil din domeniul protecției și conservării biodiversității.

9. Evaluare

Tip activitate	10.1 Criterii evaluare	10.2 Metode evaluare	10.3 Pondere notă
10.4 Curs	Examen scris 70% din nota finală	Verificare scrisă examen	70%
10.5 Seminar/labolator	Examene orale	Evaluarea referatelor științifice	15%
		Evaluarea activităților practice	15%
10.6 Standard minim de performanță			
Studenții pot obține nota 5, dacă îndeplinesc cel puțin 50% din cerințele la examen la care prezența este în conformitate cu Regulamentul UVT și din cerințele minimale la activitățile de lucrări practice, la care prezența este obligatorie (realizarea anchetelor de teren, a interviurilor, exploatarea rezultatelor care vor fi incluse în dosarul de lucrări practice al studentului, prezentarea rezultatelor, participarea la dezbateri etc.)			

Data completării
18.09.2022

Semnătura titularului de curs

Semnătura titularului de seminar

Data avizării în catedră/departament

Semnătura șefului catedrei/departamentului